

عنوان مقاله:

آسیب شناسی علوم انسانی اسلامی

محل انتشار:

دومین کنگره ملی علوم انسانی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

رقیه ولایتی

خلاصه مقاله:

تجزیه و تحلیل مسائل علوم انسانی، یکی از مباحث معرفت شناختی حوزه پژوهش ساختاری فلسفه علم است که ارتباط علم را با فلسفه، هنر و صنعت و فناوری به نقد می کشد همچنین شناخت مبادی، مفاهیم، مفروضات، خاستگاه و آموزه های هر یک از علوم نیاز به فهم هرمنیوتیکی نقاد دارد تا حدود و ثغور عرصه فعالیت های اجرایی، آموزشی و پژوهشی علوم انسانی به طور عام و حوزه های تخصصی به طور خاص، تحدید گردند. این مهم وقتی ممکن می گردد که علاوه بر تعیین حد و مرز جنبه ی عام و خاص فعالیت های پژوهشی علوم انسانی، قلمرو و حوزه های تخصصی علوم میان رشته ای در هزاره سوم نیز تبیین گردند. شناخت هر پدیده اینیاز به ساز و کارهای خاصی دارد و از آن مهم تر شناخت آفت ها و کاستی های آن پدیده علاوه بر ساز و کارها، نیاز به هنر عرضه راهکارهای عملی برای رفع، حل و کاهش مصائب آن پدیده را می طلبد، بی شک شناخت مولفه های علوم انسانی از غیر علوم انسانی در قالب شناخت یک پدیده و آسیب شناسی پارادایم آن به عنوان هدف این مقاله مطرح است. روش تحقیق مورد استفاده، روش توصیفی است که واقعیت های موجود پیرامون حدود و ثغور علوم انسانی از غیر علوم انسانی در جوامع جهانی به طور عام و جامعه اسلامی ایران به طور خاص آشکارسازی می کند. در این مقاله آسیب شناسی علوم انسانی بحث و تحلیل شده است. یافته های این تحقیق نشان می دهد که نظریه ی نسبی گرایی کوهنی باید جایگزین نظریه ی مطلق انگار تجربه گرایی جاکسون لاک و عقل گرایی لاکاتوش گردد و در علوم انسانی به جای عقل گرایی فرد گرایی و جمع گرایی مدرنیسم نسبی گرایی عام و خاص پست مدرنیسم مورد نظر قرار گیرد همچنین علاوه بر تفکیک در مبانی فلسفی علوم انسانی با غیر علوم انسانی باید بتوانیم از برنامه ریزی میان رشته های تلفیقی و فرارشته ای در ساختار رشته ای در حوزه های مختلف علوم انسانی در فرآیند آموزش، پژوهش و اجرا به کار ببندیم. در چنین وضعیتی است که انقلاب علمی و خلق های شگفت آور آن مثل شبیه سازی، نانوتکنولوژی، جهانی شدن، دهکده الکترونیک و... بدیل ساز پارادایم های پذیرفته در فلسفه ی علوم محسوب می شوند. نتیجه این که برای کاهش آسیب های علوم انسانی و رفع آنومی های فعالیت های اجرایی، آموزشی و پژوهشی آن باید از رویکرد سخت افزاری یعنی نگاه ماشینی، مکانیکی، ایستا و خطی به علوم انسانپرهیز کرد و رویکرد نرم افزاری به معنای نگاه حرفه ای، فرامکانیکی، انسان مدار، پویا و غیر خطی به علوم انسانی داشت تا مسائل معرفت شناختی، ساختار شناختی روان شناختی حوزه های مختلف علوم انسانی به حداقل ممکن تقلیل یابد. بدین صورت شکوفایی روز افزون دانش و چشم انداز کار و اثربخش را در حوزه های مختلف علوم انسانی مشاهده خواهیم کرد

کلمات کلیدی:

علوم انسانی، اسلامی، آسیب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/440332>

